

get glad for det virkelig frugtbare og gode samarbejde, der har været mellem de af Folketingets partier, der står bag forslaget.

Som hr. Morten Helveg Petersen og hr. Søren Espersen nævnte, har det jo været et godt samarbejde, og det er jeg meget glad for, for vi har sagt lige fra starten, at indsatsen skal være både humanitær, militær og civil. Det, vi gør med forslaget, er, at vi øger den humanitære indsats, som jeg også hørte hr. Holger K. Nielsen var tilfreds med, og vi øger jo den civile indsats. Men når vi skal øge den humanitære og civile indsats, må vi altså også øge den militære indsats, indtil vi har sikret et fredeligt og stabilt Afghanistan, for ellers kommer den civile og humanitære indsats til at flagre i luften uden den støtte, som skal sikre, at den får mening, og det er jo det, det drejer sig om. Det civile og det humanitære er selvfølgelig målet, det militære er aldrig målet i sig selv, militæret er midlet til at nå nogle mål, der ikke kan nås på anden vis.

Så skal jeg komme med et par konkrete svar. Hr. Søren Espersen ønsker et større NATO-samarbejde. Vi har drøftet det før, og jeg er enig. Møsketereden og loyaliteten i NATO må betyde, at når vi 26 og nu snart 28 NATO-lande beslutter noget i fællesskab, skal vi også være solidariske om indsatsen. Det er fuldstændig rigtigt, at der er for mange »caveats«, som det hedder, dvs. at NATO's generalstab får at vide, at de ikke kan bruges her, de kan ikke bruges der, og de skal ophæves, så man kan gøre en rigtig slagkraftig indsats. Det går Danmark ind for.

Kl. 14:54

Men alle NATO-lande er derude. Der er 26 NATO-lande derude plus 15 ikke-NATO-lande, så vidt jeg er orienteret. Frankrig blev nævnt, men Frankrig øger sin indsats, og Frankrig er faktisk dernelde, hvor det gør ondt, og hvor det er farligt.

Så må vi også indrømme, at der jo er områder, som før ikke blev opfattet som farlige, men som er blevet farligere – f.eks. hvor tyskerne er; tyskerne har jo faktisk mistet nogle stykker, fordi Taleban prøver at slå til, hvor de mener der er åbninger for dem.

Jeg deler hr. Søren Espersens betænkelighed ved nogle af de shariaudviklinger, der har været. Jeg er imod en dom over en journalist, som har downloadet noget om kvindernes udviklingsmuligheder. Kvindernes udviklingsmuligheder og ligeberettigelse og ligestilling er en del af forfatningen, som vi er glade for er blevet lavet derude. Informationsfriheden er jo også en

del af forfatningen. Jeg tog det op over for præsident Karzai, da jeg havde møde med ham vistnok i maj måned. Og det blev så også ændret fra en dødsstraf til 20 års straf, men det er jo også vanvittig forkert. Nu må vi altså respektere retssystemet, ved at vi så appellerer til, at retssystemet ved deres højesteret erkender, at forfatningen ikke giver basis for de domme. Hvis det viser sig, at deres højesteret ikke følger forfatningen, må vi jo se på den konkrete sag på anden vis. Men vi skal vi være betænkelige ved sagen.

Derfor bemærkede jeg også, et udenrigsminister Spanta her for nylig, i går eller i forgårs eller i dag, i et interview om det der med talebanerne osv. har sagt, at han ønsker en moderat islam at lave fred med. Altså, talebanernes ortodokse side er han ikke interesseret i, men moderat islam, dem, der står for det og bevæger sig derover inden for talebankredse, vil han faktisk også godt have med at gøre.

Der synes jeg også, det er vigtigt, at vi ikke bare siger, at Taleban skal have 50 pct.s indflydelse, og at der skal laves et kompromis med Taleban. Over 90 pct. af befolkningen, nærmere betegnet 92 pct. af befolkningen i Afghanistan, ønsker faktisk Taleban hen, hvor peberet gror. Det fremgår af en undersøgelse fra ABC og ARD. I en anden undersøgelse er det så 75 pct. Det er lidt urimeligt, at Taleban, fordi de ikke kan styre sig og prøver at ødelægge alt, så skulle have så stor en indflydelse, som nogle går og snakker om, i en fredsproces. Men de skal selvfølgelig inddrages, hvis man kan få dem til at droppe deres forbindelse til Al-Qaeda. Mange er jo med som pashtuner, fordi de føler, at Taleban repræsenterer pashtunerne. Hvis man kan få trukket dem ud, er det jo godt. Og kan man få dem trukket ud, som føler, at hov, det her var jo ikke meningen, så er det godt. Kan man få trukket dem ud, som har fået åbnet øjnene, så er det godt. Men jeg vil godt sige, at meningen ikke er at talebanisere Afghanistan. Meningen er at civilisere Taleban i den proces. Men vi skal holde øje med den, og det er jeg enig i.

Meningen med den yderligere proces har hr. Holger K. Nielsen været lidt inde på. Han anerkender, at der er større civil indsats og flere midler, og der er altså også større træningsindsats over for sikkerhedsstyrkerne. For forudsætningen for, at vi kan komme i en situation, hvor vi har færre soldater og flere rådgivere, er jo, at sikkerhedsstyrkerne fungerer bedre. Der er det jo påfaldende i meningsmålingerne, at der er meget stor tillid til sikkerhedsstyrkerne. Det kan